(von श्रव्) प्राप्तवत्तः । Westergaard u. तुत् giebt तुरयमान die passende Bedeutung « properans ».

Str 6. a. b. Die Scholien bei Stevenson: प्रत्यायं पुनरागता जिल्ला। सिन्धुमावदन् स्पन्दमानं सीमं कथयन्, Rosen: «Tua ego, heros! propter dona iterum te adii, liquorem libaminis describens.»

d. « Die Opferer kennen dich als solchen. » Der Scholiast erklärt ते तस्य durch तादशस्य तव und ergänzt einen Accusativ धनदानम् zum Verbum. — कार्वः कर्तार ऋतिग्यतमानाः, die Scholien bei Stev.

Str. 7. a b. Die Scholien bei Stev. मायिनं नानाविधकपरापतं। — Rosen: De Indra, Çushnam (i. e. daemonem exsiccatorem = भूतानां शाषणाकृतमेतद्रामकमसुरं, schol.) necante, vid. h. XXXIII. 12. LI. 6. CXXI. 9, 10. Jaskas, Nir. V. 16, Çushnae nomine solem intelligendum esse innuit. — अवातिरस् = विंसितवानसि, die Scholien; vgl. Westergaard u. तृ c. अव.

d. Rosen: «illorum cibos auge.»

Str. 8. अनूषत von नु; vgl. VI. 6. VII. 1. und अङ्ग्ला XIV. 2. — Sāmav. a. a. O. wird स्तामेरनूषत gelesen. — सन्ति hat den Ton wegen वा; vgl. VI. 10. — भूयसीस् = भूयस्यस्

(Hymne XII—XIX. Verfasser Medhātithi, ein Sohn des Kanva.)

HYMNE XII.

(Str. 1. = Sāmav. I. 1. 1. 3. Ait. Br. IV. 31. Str. 1. b. = Rv. XXXVI.
3. Str. 1. c. = Sāmav. I. 2. 2. 6. Str. 1—3. = ebend. II. 2. 1. 6. Str. 4. c. und 12. a. = ebend. II. 10. 1. 1. Str. 6. b. = Lassen, Anthol. S. 100. Z. 4. Str. 6, 8, 9. = Sāmav. II. 2. 2. 5. Str. 7. = ebend. I. 1. 3. 12.)

Str. 1. a. Der Scholiast führt bei der Erklärung von हत folgende Stelle aus den Taittirīja-Brāhmaņa's an: अग्रिदेवानां हत आ सीत् उशनाः काव्या पस्राणा । Vgl. Lassen, Anthol. S. 144, 145.